

Orfeó Català, OBC & Widmann – *La Setena* de Beethoven

Palau 100

Dissabte, 18 de febrer de 2023 – 20 h
Sala de Concerts

Concert Extraordinari

Amb el patrocini de:

mesoestetic®

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Carolín Widmann, violí

Juan de la Rubia, orgue

Orfeó Català (Pablo Larraz, director)

Andrea Martí, Elionor Martínez, Anna Niebla,

sopranos

**Orquestra Simfònica de Barcelona i
Nacional de Catalunya**

Jörg Widmann, director

I

Jörg Widmann (1973)

Con brio

Concert per a violí, núm. 2

I. Una ricerca

II. Romanze

III. Mobile

II

Jörg Widmann

Variacions sobre ‘El cant dels ocells’ (fantasia per
a cor i orgue)

(obra d'encàrrec del Palau de la Música Catalana, estrena
absoluta)

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Simfonia núm. 7, en La major, op. 92

Poco sostenuto – Vivace
Allegretto
Presto
Allegro con brio

Durada aproximada del concert: primera part, 47 minuts | pausa de 20 minuts | segona part, 46 minuts.

#coral #estrenes #novacreació #clàssics

mesoestetic

.com

85

Me

**the element
for skincare
experts**

A mesoestetic entenem la cura de la pell com una ciència, basada en l'evidència clínica, el rigor i l'excel·lència.

Desenvolupem solucions mèdic-estètiques d'avantguarda pels experts de la cura de la pell més exigents.

Perquè som científics al servei de la bellesa i aquest és l'element que ens fa únics.

Poema

el terra i el cel

dibuixa dues línies horitzontals, paral·leles.
comença per la de sota.

deixa-hi, a l'entremig,
prou espai per respirar, per morir-hi.

desvesteix l'ull.
arrisca't a no dir-hi la teva.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Palau
de la Música
Catalana

Abonaments
a la carta
a partir de
3 concerts!

Mitsuko Uchida
& Mahler Chamber Orchestra

Grigory Sokolov

Missa en Si menor de Bach
amb John Eliot Gardiner

La bella molinera de Schubert
amb Christoph Prégardien

Quartet Casals

La Patètica de Txaikovski
amb Teodor Currentzis

Il ritorno d'Ulisse in patria de Monteverdi

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

... i més de 100 concerts!

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte.

Comentari

Cada vegada que s'estrena una partitura –com passarà avui, sense anar més lluny– els espectadors ens enfrontem a una experiència tan emocionant com plena d'interrogants. ¿Assistim al naixement d'una obra mestra? (i si és així, ¿serem capaços d'adonar-nos-en?) ¿o tan sols es tracta d'una creació que el futur oblidarà ràpidament? Només el temps conté la resposta. Així i tot, hi ha moments únics en els quals la grandesa del geni es pot reconèixer des dels primers compassos. Quelcom semblant va succeir el 8 de desembre de 1813 a Viena quan el públic que assistia a l'estrena de la *Setena Simfonia* de Beethoven es va veure sacsejat per la força sobrehumana i tel·lúrica d'aquesta obra inexplicable, sovint definida com a dionisiaca, audaç, exultant i d'un vigor rítmic extraordinari. Richard Wagner en digué que era “*l'apoteosi de la dansa*”, però també que expressava “*l'alegria, que amb una omnipotència orgiàstica ens porta a través de tots els espais de la natura*”.

Beethoven la va compondre quan tenia quaranta-un anys, cap al final de l'anomenat període heroic, entre la tardor del 1811 i la primavera del 1812, quatre anys després de la *Sisena* i pràcticament en paral·lel amb la *Vuitena*. La presentació pública tingué lloc en el marc d'un concert en benefici dels soldats ferits a la batalla napoleònica de Hanau, la darrera lliurada sobre territori alemany, el 30 d'octubre anterior. El mateix Beethoven va dirigir l'orquestra, a la qual seien il·lustres personalitats musicals; entre elles Giacomo Meyerbeer, Ignaz Moscheles, Louis Spohr, Domenico Dragonetti, Johann Nepomuk Hummel i Antonio Salieri, que oficià de director a l'ombra per compensar els moments de desorientació d'un Beethoven a qui la sordesa impedia sentir els passatges més tènues. Tot i que l'obra estrella de la vetllada era una altra, *La victòria de Wellington* –una de les més intranscendents sorgida de la ploma del geni de Bonn i commemorativa del triomf dels exèrcits anglesos sobre les tropes franceses a la ciutat basca de Vitòria–, l'èxit de la *Setena* fou indiscutible i l'orquestra es va veure a obligada a bisar-ne íntegrament el segon moviment.

Amb una durada al voltant dels 34 minuts, està escrita, igual que la *Vuitena*, per a parells de flautes, oboès, clarinets, fagots, trompes i trompetes, més timbals i cordes. Tota l'obra és una ruptura amb les convencions estilístiques precedents. El primer moviment ens ofereix una llarguíssima introducció, després de la qual irromp l'impetuós “Vivace”, que marca el caràcter rítmic de l'obra. A continuació, i en un gir magistral, Beethoven substitueix l’“Andante” per un serè “Allegretto”, sens dubte el passatge més famós de la *Simfonia*. I amb raó! La seva bellesa indescriptible sembla emanar de l'ombrívol motiu rítmic que va recurrent, com en una processó fúnebre i solemne, els diferents instruments de l'orquestra, tot produint en l'oient un estrany sentiment de desassossec. El ritme viu i festiu reapareix en el “Presto”, escrit en forma de *scherzo*, brusc i vigorós. De manera també inusual, el trio, basat en un himne religiós austríac, es repeteix dues vegades, i quan sembla que encara hi tornarà per tercer cop, una breu coda tanca el moviment. L’“Allegro con brio” final recupera l'esperit del primer moviment, amb el seu ritme frenètic i una alegria bulliciosa i exultant.

Dos-cents anys després, l'alemany Jörg Widmann (Munic, 1973) decidí titular *Con brio* una obra orquestral destinada a prologar un concert en què s'havien d'interpretar, precisament, les *Simfonies Setena* i *Vuitena* de Beethoven. Clarinetista, compositor i director d'orquestra, Widmann –artista convidat la temporada anterior al Palau de la Música Catalana– és, actualment, un dels músics que millor sap entendre i dialogar amb la tradició. Un fet que queda plenament palès en aquesta obra, encàrrec del director letó Mariss Jansons durant la seva etapa com a titular de la Simfònica de la Ràdio de Baviera, que l'estrenà el 2008.

La partitura, d'uns dotze minuts de durada, està escrita amb la mateixa orquestració que la *Setena* i, tot i que no conté cap referència explícita a aquesta *Simfonia*, tota ella vol ser un homenatge al geni musical de Bonn. Evocativa de la sonoritat beethoveniana pel seu frenesí festiu, constitueix tot un desafiament per als executants, obligats a fer ús de tècniques interpretatives no convencionals. Definida per l'autor com un “*exercici de fúria i insistència rítmica*”, s'ha convertit en una de les obres orquestrals del segle XXI més interpretades a les sales de concerts.

Deu anys després, Widmann dedicà el seu *Concert per a violí núm. 2* a la seva germana, la violinista Carolin Widmann, que s'encarregà d'estrenar-lo a Tòquio, al costat de la Simfònica Metropolitana de la capital japonesa, el 31 d'agost de 2018. Dividit en tres moviments, el primer, "Una ricerca", es presenta com un camí d'exploració que fa l'instrument de la seva pròpia veu. Cops d'arc sobre la fusta, acompanyament vocal de la intèrpret, es configuren com moments d'una travessia pràcticament en solitari, a penes esquitxada per esporàdiques respostes de l'orquestra, obligada a esperar al segon moviment, "Romanze", per assolir protagonisme. Molt més extens que els altres dos, ens planteja un diàleg entre solista i cos musical de gran tensió i rampell emocional. El moviment final, "Mobile", és d'una velocitat implacable tot i que el gest continua sent lleuger.

"Aquest Concert és una variació permanent i lúdica, al llarg dels tres moviments, d'un mateix material tonal i un vocabulari limitat de gestos, malgrat la varietat de sons i colors", ha dit l'autor sobre l'obra.

Finalment, el programa d'avui ens convida a viure l'experiència única d'escoltar, per primera vegada, aquestes *Variacions sobre 'El cant dels ocells'*, fantasia per a cor i orgue, que Jörg Widmann ha escrit per encàrrec del Palau de la Música Catalana. Una obra de gran exigència virtuosística i en la qual l'autor vol que l'oient experimenti d'una manera nova aquesta mena *"d'himne secret català"*, com ell el defineix, alhora misteriós i fascinant per la manera com *"la proclamació de felicitat del text, en què més de trenta espècies d'ocells celebren el naixement de Crist, harmonitza perfectament amb la melancolia etèria i brillant de la melodia"*.

Ana María Dávila, *periodista musical*

Biografies

Carolín Widmann, violí

© Lennard Rahle

Artista meravellosament versàtil, la seva activitat abasta el gran concert clàssic, recitals com a solista, una gran varietat de música de cambra, actuacions amb instruments antics i la direcció de l'orquestra des del violí.

Va guanyar el Bayerischer Staatspreis el 2017 per la seva mestria musical excepcional, com també el premi International Classical Music per l'enregistrament dels Concerts per a violí de Mendelssohn i Schumann amb la Chamber Orchestra of Europe que ella dirigia des del violí.

El 2013 va ser nomenada Artista de l'Any als International Classical Music Awards. Des d'aleshores ha treballat amb orquestres de prestigi, com la Gewandhaus de Leipzig, Orchestre National de France, Tonhalle de Zuric, Filharmònica Txeca, Radio Symphonieorchester de Viena, London Philharmonic, BBC Symphony i Bayerische Rundfunk, entre d'altres. I ha col·laborat amb els directors Simon Rattle, Riccardo Chailly, Vladimir Jurowski, Sakari Oramo, Daniel Harding, François-Xavier Roth i Pablo Heras-Casado. També apareix en festivals de renom, com el Berliner Festspiele, el de Salzburg, Lucerna, Festival d'Automne i Mecklenburg-Vorpommern.

Recentment ha debutat amb LA Philharmonic de Los Angeles amb Esa-Pekka Salonen, Scottish Chamber Orchestra i Maxim Emelyanychev, Münchner Philharmoniker, Dresdner Philharmoniker i Deutsches Symphonie-Orchester amb Robin Ticciati, ha debutat com a violinista directora amb l'Orpheus Chamber Orchestra a Nova York, i ha tornat al Musikverein amb la Radio Symphonieorchester de Viena i amb la WDR Rundfunk Sinfonieorchester de Colònia.

La temporada 2021-22 va presentar dues estrenes: un nou Concert de Haas amb la Kammerorchester de Basilea al Beethovenfest de Bonn, i igualment un nou Concert de Streich amb la Kammerorchester de Munic. També va emprendre una gira de recitals per Itàlia amb Dénes Varjon, i va tornar a París amb actuacions amb l'Orchestre Philharmonique de Radio France i l'Insula Orchestra.

La temporada actual, 2022-23, la seva agenda inclou actuacions amb l'Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo (OSESP), torna a actuar amb la Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, i a la Casa de Musica i Staatstheater de Hannover. També torna a col·laborar amb l'Orchestre de Chambre de París a la Philharmonie amb la interpretació del Concert de Ligeti; i a l'Alter Oper amb la Hr-Symphonieorchester de Frankfurt. També destaca una nova actuació amb la Philharmonia Orchestra al Royal Festival Hall de Londres, amb la SWR Symphonieorchester i amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Finlandesa, amb la qual estrenarà un nou Concert de Veli-Matti Puumala.

Carolín Widmann toca amb un violí del 1782 G. B. Guadagnini, préstec d'una organització benèfica.

Juan de la Rubia, orgue

©May Circus

Organista titular de la basílica de la Sagrada Família, és natural de la Vall d'Uixó (Castelló), on inicià els estudis amb el seu pare i Ricardo Pitarch. En la seva formació a diverses capitals europees comptà amb el mestratge d'Óscar Candendo, Wolfgang Seifen, Michel Bouvard i Montserrat Torrent, a més d'Olivier Latry i Ton Koopman. Durant els seus inicis rebé fins a cinc premis extraordinaris en diverses especialitats, a més del primer premi del Concurs Permanent de Juventudes Musicales de España (2002) i el Premi El Primer Palau (2004), guardons que contribuïren a impulsar notablement la seva carrera.

La seva activitat incessant com a solista, director, acompanyant i continuista l'ha portat a trepitjar els principals escenaris d'una trentena de països arreu del món, entre els quals destaquen l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, Konzerthaus de Berlín, Gewandhaus de Leipzig, Elbphilharmonie d'Hamburg, les catedrals de Colònia, Westminster, Bogotà, Ciutat de Mèxic i Tunísia, St. Sulpice de París, o el Teatre Mariïnski i la Philharmonia de Sant Petersburg, entre d'altres.

De la Rubia ha actuat com a solista amb orquestres, com la Freiburger Barockorchester, Kammerorchester Carl Philipp Emanuel Bach, Orquesta Nacional de España, Orquesta Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquesta Barroca de Tenerife, Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias, Orquesta Sinfónica de Galicia, Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquesta de la Comunitat Valenciana, Orquesta Ciudad de Granada i Orquesta de Cuerdas de Bogotá.

Ha treballat amb els directors Andrew Grams, François-Xavier Roth, Carlos Mena, Simon Halsey, Salvador Mas, Kazushi Ono, Víctor Pablo Pérez o Simon Rattle.

I també ha col·laborat amb les principals formacions corals del país i amb els solistes Matthias Goerne, Asier Polo, Mireia Farrés, Raquel Lojendio, Carolyn Sampson, Marta Mathéu o Philippe Jaroussky, amb qui va enregistrar el CD *Sacred Cantatas* (Erato, 2016), nominat a un Premi Grammy el 2018.

Aquesta última dècada De la Rubia també s'ha especialitzat en la improvisació sobre pel·lícules de cinema mut, entre les quals destaquen *Faust* i *Nosferatu* de Murnau o *Metropolis* de Lang.

Entre la seva extensa discografia, cal destacar l'enregistrament dedicat a Johann Sebastian Bach (distingit amb un Melómano de Oro el juliol del 2016 i considerat “*tota una revelació*” per Aleix Palau i “*un dels enregistraments més sorprenents de l'any*” per a Stefano Russomano des de les pàgines d'«ABC»). El seu darrer treball, enregistrat amb el claviorgue Hauslaib (1590) del Museu de la Música de Barcelona, l'ha dedicat a la música d'Antonio de Cabezón.

Membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi i professor de l'Escola Superior de Música de Catalunya, habitualment ofereix *masterclasses* a les ciutats de Budapest, Stuttgart i Roma.

Orfeó Català

© Ricardo Ríos Visual Art

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Actualment Pablo Larraz és el director, Montserrat Meneses és la subdirectora i Pau Casan és el pianista. Simon Halsey continua vinculat al cor com a principal director convidat i ambaixador dels cors del Palau. L'Orfeó Català té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó Català ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti, i ha actuat a Londres en tres ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 i el 2019 al Royal Albert Hall als Proms. L'octubre del 2017 va protagonitzar al Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, sota la direcció de Simon Halsey.

Un dels darrers compromisos internacionals més importants de l'Orfeó Català va ser la gira per la Xina l'octubre del 2018, convidat pel Shanghai International Art Festival, en què oferí quatre concerts a tres ciutats del país asiàtic. L'estiu del 2019 (juny-juliol) va fer una gira amb Gustavo Dudamel i la Filharmònica de Munic, al costat del Cor de Cambra del Palau, actuant al Palau de la Música Catalana, Madrid, Palma i Munic amb la *Segona Simfonia* de Mahler. L'agost del 2019 va actuar per segona vegada als Proms de Londres, al costat del Cor Jove de l'Orfeó Català, el London Symphony Chorus i la London Symphony Orchestra, dirigits per Sir Simon Rattle, per interpretar l'oratori *Belshazzar's feast* de William Walton.

De la temporada 2019-20 cal destacar una nova actuació amb la London Symphony Orchestra, dirigida per Sir Simon Rattle, al Palau de la Música Catalana, amb l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* de Beethoven. L'Orfeó Català, al costat del Cor de Cambra del Palau, va protagonitzar l'inici de la temporada 2020-21 en una nova col·laboració amb Gustavo Dudamel, que al capdavant de l'Orquestra Simfònica de Galícia dirigí la *Novena Simfonia* de Beethoven al Palau de la Música Catalana, i el juliol del 2021 l'Orfeó Català va commemorar el centenari de l'estrena al país de la *Passió segons sant Mateu* amb dos concerts extraordinaris, amb solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i el Cor Infantil de l'Orfeó Català, tots sota la direcció de Simon Halsey. Durant la crisi de la covid l'Orfeó Català no va aturar l'activitat i va continuar fent assajos i concerts.

De la temporada 2021-22 van destacar la interpretació d'*Oltra mar* de Kaija Saariaho, al costat de l'OBC, amb la direcció d'Anna Maria Helsing, al Palau, i la gira internacional, amb la *Missa de Glòria* de Puccini, amb l'Orquestra Simfònica de Luxemburg, sota la direcció de Gustavo Gimeno, al Palau de la Música Catalana, i a més al Théâtre des Champs Élysées de París i a la Philharmonie de Luxemburg, sales prestigioses on l'Orfeó debutava.

Entre els projectes del cor aquesta temporada 2022-23, cal destacar la gira amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín (abril-maig del 2023), dirigida per Kirill Petrenko, a Berlín (Berliner Philharmonie), Barcelona (Sagrada Família) i Madrid (Teatro Real), amb un programa dedicat a W. A. Mozart, i les actuacions al Palau de la Música Catalana amb l'Orquestra Simfònica de Bamberg, dirigida per Jakub Hrůša, amb la *Berliner Messe* d'Arvo Pärt; amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Marzena Diakun, amb *Music in common time* de Caroline Shaw, i amb l'OBC, amb l'estrena absoluta d'una obra per a cor sol de Jörg Widmann, que dirigirà el mateix compositor.

L'Orfeó Català rep el suport de *mesoestetic*®

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

© May Zircus

Amb una llarga trajectòria –fundada el 1944 per Eduard Toldrà–, l'OBC és actualment un instrument compromès amb el gran repertori simfònic, el patrimoni musical català i la nova creació, així com un altaveu de la modernitat musical al sud d'Europa, amb un profund compromís social i fortament arrelat a la seva ciutat.

La temporada 2022-23 l'orquestra inicia una nova etapa, amb Ludovic Morlot com a nou director titular i Marta Gardolińska com a principal directora convidada.

Al llarg de la seva història, l'OBC ha estat dirigida per batutes tan destacades com Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Mariss Jansons, Jesús López Cobos, Witold Lutosławski, Yehudi Menuhin, Mstislav Rostropóvitx, Kent Nagano o Heitor Villa-Lobos, entre d'altres.

L'orquestra col·labora habitualment amb els grans artistes del panorama internacional, com Lang Lang, Janine Jansen, Mischa Maisky, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Vilde Frang, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Steven Isserlis, Patricia Kopatchinskaja, Renaud Capuçon, Yuja Wang, Khatia Buniatishvili i Hilary Hahn, entre molts d'altres.

El seu compromís amb la nova creació l'ha dut a impulsar encàrrecs als creadors més destacats a nivell nacional i internacional, com Hèctor Parra, Bernat Vivancos, Thomas Adès, Joan Magrané, Raquel García-Tomás, Luca Francesconi, David Lang o Cassandra Miller.

Des de fa uns anys l'OBC desenvolupa una ambiciosa estratègia de posicionament internacional intensificant la seva presència en entorns digitals i projectant gires com les que l'han dut a actuar en sales icòniques, com el Musikverein i la Konzerthaus de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Royal Albert Hall de Londres, Carnegie Hall de Nova York o Suntory Hall de Tòquio.

Jörg Widmann, director

© Marco Borggreve

Clarinetista, compositor i director d'orquestra, és un dels artistes més versàtils de la seva generació. Actua com a solista amb orquestres de renom, com la New World Symphony Orchestra i Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, i és artista resident amb la WDR Sinfonieorchester i la BBC Scottish Symphony Orchestra.

En música de cambra té, entre altres col·laboradors, Daniel Barenboim, Denis Kozhukhin, el Cuarteto Quiroga i el Hagen Quartet, amb els quals actua a sales i festivals com ara la Philharmonie d'Essen, Dresdner Musikfestspiele, Pierre Boulez Saal de Berlín, Les Grands Interprètes de Tolosa de Llenguadoc i Wiener Konzerthaus, entre d'altres.

En la seva intensa tasca de direcció, aquesta temporada es presenta amb l'Orquestra Simfònica Nacional de Taiwan i Mozarteumorchester de Salzburg, i com a compositor visitant amb l'Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo, Orquestra Simfònica de la Ràdio Finlandesa i amb l'Orchestre Philharmonique de Radio France.

Va estudiar clarinet amb Gerd Starke a Munic i Charles Neidich a la Juilliard School de Nova York. Actua habitualment amb orquestres prestigioses, com la Gewandhausorchester de Leipzig, Orchestre National de France, Tonhalle-Orchester de Zuric, National Symphony Orchestra de Washington, Orchestre Symphonique de Mont-real, Wiener Philharmoniker, Orquestra Filharmònica dels Països Baixos i Toronto Symphony Orchestra, i col·labora amb els directors Daniel Barenboim, Christoph Eschenbach i Christoph von Dohnányi.

Va estrenar el *Concert per a clarinet “Über”* de Mark Andre al Donaueschinger Musiktage el 2015. També li han dedicat obres per al seu instrument Wolfgang Rihm, *Musik für Klarinette und Orchester* (1999), i Aribert Reimann, *Cantus* (2006).

Va estudiar composició amb Kay Westermann, Wilfried Hiller i Wolfgang Rihm. Les seves obres continuen rebent nombrosos premis, com el Premi Elise L. Stoecker de la Chamber Music Society del Lincoln Center (2009), Premi Paul Hindemith el 2001, Premi Arnold Schönberg de l'Arnold Schönberg Center de Viena i Deutsches Symphonie-Orchester de Berlín (2004) i el premi de composició de la SWR Sinfonieorchester de Baden-Baden i Friburg i el Premi de Composició Claudio Abbado de la Berliner Philharmoniker Academy (2006).

Les seves composicions són interpretades habitualment pels directors Daniel Barenboim, Daniel Harding, Valery Gergiev, Kent Nagano, Christian Thielemann, Mariss Jansons, Andris Nelsons i Simon Rattle i són estrenades per orquestres com ara les filharmòniques de Viena i de Berlín, New York Philharmonic, Orchestre de Paris, BBC Symphony Orchestra, entre moltes d'altres. Aquesta temporada es produirà l'estrena mundial del *Concert per a trompeta* de Jörg Widmann, encàrrec de la Gewandhausorchester de Leipzig i la Boston Symphony Orchestra amb interpretació de Håkan Hardenberger i direcció d'Andris Nelsons.

Am Anfang d'Anselm Kiefer i Jörg Widmann es va estrenar l'estiu del 2009 en la celebració del vintè aniversari de l'Opéra Bastille, en què Widmann va intervenir com a compositor, clarinetista i hi va debutar com a director.

Jörg Widmann ha estat artista en residència amb orquestres i festivals capdavaners, com el Lucerne Festival i Salzburger Festspiele, Bamberger Symphoniker, president creatiu de la Tonhalle-Orchester de Zuric (2015-16) i del BOZAR, i en la temporada inaugural de l'Elbphilharmonie. Va ser inclòs en Retrats d'Artistes a la Konzerthaus de Viena, Alte Oper de Frankfurt i Kölner Philharmonie. La temporada 2017-18 es va presentar com el primer compositor de la Gewandhaus a la història de Leipzig.

L'artista és membre del Wissenschaftskollegs de Berlín i membre de ple dret de la Bayerischen Akademie de Schönen Künste, i des del 2007 de la Freien Akademie der Künste d'Hamburg, Deutschen Akademie der Darstellenden Künste i Akademie der Wissenschaften und der Literatur de Mainz. És professor de composició a l'Acadèmia Barenboim-Said de Berlín.

Formacions

Orfeó Català

Pablo Larraz, director

Montserrat Meneses, sotsdirectora

Sopranos

Tamar Aguilar

Elisenda Ardèvol

Mar Calvet

Aida Càmara

Laia Canet

Mireia Carmona

Sandra Castelltort

Beatriz Cordero

Mariàngels Custal

Maite Estrada

Noemí Gallardo

Raquel Garcia

Mar Giné

Lidia Guaras

Marta Juanola

Eva León

Berta Manresa

Núria Milà

Júlia Molina

Imma Mostazo

Laura Musull

Sofia Reis

Iris Torregrossa

Mireia Valls

Maria Vives

Marina Viñals

Contralts

Judit Almunia
Cristina Arribas
Conxa Fernandez
Imma Garcia
Eduard Grau
Judith Hämmerling
Laia Jorba
Mª Àngels Lorés
Sara Madrid
Aurora Miró
Tania Mittendorf
Anna Muñoz
Júlia Partal
Gemma Planella
Irene Plass
Irene Recolons
Anna Rosés
Isis Royo
Marta Solé
Marina Ventura

Tenors

Antoni Agramont
Xavier Barron
Xavier Benitez
Lluc Bosque
Fabián Conesa
Jordi Ensenyat
Oriol Elias
Gerard Fusté
Josep Garcia
Alejandro López
Carles Masdeu
Josep Lluís Moreno
Bernat Orriols
Guillem Ponsí
Oscar Puigardeu
Jordi Quelart
Joan Sans
Martí Serrallonga
Oriol Ubach
Josep Velasco

Baixos

Cristòfor Agudo

Arnau Aina

Esteban Ballestar

Mathieu Bosi

Matías Bustos

Marc Canals

Eduard Capell

Jordi Cardona

Ferran Corral

Andreu Edo

Iago Garcia

Albert Garriga

Guillem Gascón

José Ángel González

Hirotochi Kikuchi

Víctor Luis

Adrià Martínez

Albert Pàmies

Gerard Pujals

Javier Rojo

Oriol Saladrigas

Joan Velasco

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Violins

Vlad Stanculeasa, *concertino*

Jaha Lee, *concertino associada*

Pedro Rodríguez, *assistent de concertino*

Sarah Bels

Natalia Mediavilla

Katia Novell

Maria Pilar Pérez

Anca Ratiu

Jordi Salicrú

Paula Banciu★

Andrea Duca★

Laura Pastor★

Aria Trigas★

Clara Vázquez★

Violins II

Alexandra Presaizen, *solista*

Emil Bolozan, *assistent*

Jana Brauningner

Patricia Bronisz

Clàudia Farrés

Melita Murgea

Josep Maria Plana

Robert Tomàs

Cristian Benito★

Ana Kovacevic★

Oleksandr Sora★

Yulia Tsuranova★

Violes

Benjamin Beck, *solista*

Aine Suzuki, *solista*

David Derrico

Franck Heudiard

Sophie Lasnet

Miquel Serrahima

Jennifer Stahl

Andreas Süssmayr

Adrià Trulls

Johan Rondón★

Violoncelles

Charles-Antoine Archambault, *solista*

Olga Manescu, *assistent*

Lourdes Duñó

Vincent Ellegiers

Marc Galobardes

Yoobin Chung★

Daniel Claret★

Andrea Fernández★

Contrabaixos

Christoph Rahn, *solista*

Dmitri Smyshlyaev, *assistent*

Jonathan Camps

Apostol Kosev

Josep Mensa

Anna Grau★

Flautes

Francisco López, *solista*

Beatriz Cambrils

Ricardo Borrull, *flautí*

Oboès

Rafael Muñoz, *solista*

José Juan Pardo

Disa English, *corn anglès*

Clarinets

Josep Fuster, *assistent*

Xavier Castillo

Alfons Reverté, *clarinet baix*

Fagots

Thomas Greaves, *assistent*

Noé Cantú

Slawomir Krysmalski, *contrafagot*

Trompes

Juan Conrado García, *assistent*

Joan Aragó

Pablo Marzal

David Bonet

Trompetes

Mireia Farrés, *solista*

Adrián Moscardó

Andreu Moros★

Trombons

Eusebio Sáez, *solista*

Vicent Pérez

Raúl García, *trombó baix*

Tuba

Daniel Martínez★

Timbales

Marc Pino

Percussió

Juan Francisco Ruiz

Ignasi Vila

Miquel Àngel Martínez★

Arpa

Magdalena Barrera

Celesta

Jordi Torrent*

Encarregat d'orquestra

Walter Ebenberger

Responsable de Documentació Musical

Begoña Pérez

Responsable tècnic

Ignasi Valero

Persona d'escena

Luis Hernández*

* col·laboradors

Textos

Jörg Widmann (1973): Variacions sobre “El cant dels ocells” (Pau Casals)

- Fantasia per cor i orgue –

En veure despuntar el major lluminar, en la nit més ditxosa,
Els ocells cantant a festjar-lo van amb sa veu melindrosa.

L'ocell rei de l'espai va pels aires volant, cantant amb melodia.
per dar-nos alegria

Refila el reietó per glòria del Senyor, inflant amb biçarria.
El canari segueix, llur música pareix celestial melodia.

Xiuxiuxeja el pinsà: Glòria avui i demà; sento immensa alegria, de
veure el diamant tan hermós i brillant, en braços de Maria.

I canta el passarell: Oh, que hermós i que bell és l'infant de Maria!
Li respon ara el tord: Vençuda és la mort, i naix la vida mia!

L'ocell rei de l'espai va pels aires volant, cantant amb melodia,
dient: Jesús és nat per treure'ns del pecat i dar-nos alegria.

Picots i borroners volen entre els fruiters cantant llurs alegries;
la guatlla i el cucut del molt lluny han vingut per contemplar el
Messies.

la la la la la la la la la la

La garsa, la griva i el gaig diuen: Ara ve el maig! Respon la
cadernera:

Tot arbre reverdeix, tota planta floreix com si fos la primavera

L'estiverola diu: Ja no és hivern ni estiu, sinó que és primavera;
puix que és nada una flor que exhala tal olor que omple la terra
entera.

També et pot interessar...

Palau 100

Dijous, 23.02.23 – 20 h

Sala de Concerts

Pablo Ferrández, violoncel
Orquestra Simfònica d'Anvers
Elim Chan, directora

M. Glinka: *Ruslan i Liudmila*, obertura

D. Xostakóvitx: *Concert per a violoncel núm. 1*, en Mi bemoll major

S. Prokófiev: *Suite del ballet 'Romeu i Julieta'*

Preus: de 15 a 58 euros

Palau Fronteres

Dimarts, 25.04.23 – 20 h

Sala de Concerts

Mari Samuelsen, violí
Julien Quentin, piano

J. S. Bach: "Xacona" de la *Partita núm. 2*, BWV 1004

M. Richter: *Berlin Overnight*

P. Glass: *Metamorphosis II*

L. Auerbach: *24 Preludis per a violí i piano – Adaggio sognando*

A. Pärt: *Fratres*

S. Prokófiev: *Sonata núm. 2*, en Re major

M. Richter: *Mercy*

Preus: de 25 a 35 euros

Palau 100

Diumenge, 14.05.23 – 20 h

Sala de Concerts

musicAeterna

Teodor Currentzis, director

R. Strauss: *Metarmorfosis*

P. I. Txaikovski: *Simfonia núm. 6, en Si menor, op. 74, “Patètica”*

Preus: de 25 a 150 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadris – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

